

Παναγιώτης Δήμας – Γρηγόρης Γύζης

Γ'1

Το Άγαλμα του Άγνωστου στρατιώτη:

Το Άγαλμα του άγνωστου στρατιώτη συμβολίζει όλους τους στρατιώτες που σκοτώθηκαν στον πόλεμο για να υπερασπιστούν την πατρίδα.

Ο αριθμός των νεκρών ήταν τόσο μεγάλο με αποτέλεσμα να μην ξέρουμε πολλούς από αυτούς, αλλά και το μέρος και τον τρόπο που σκοτώθηκαν. Γι' αυτό χτίστηκε το άγαλμα αυτό προς τιμήν όλων αυτών.

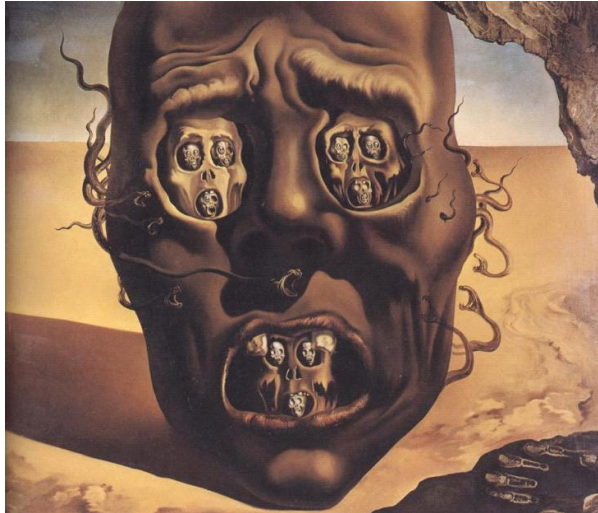

Γκερνίκα ή Γκουέρνικα:

Το έργο αποτελεί ηχηρή απάντηση του ζωγράφου στον βομβαρδισμό της ισπανικής πόλης Γκερνίκα από τους Γερμανούς και τους Ιταλούς, τον Απρίλιο του 1937. Χωρίς να γίνεται περιγραφική απεικόνιση του βομβαρδισμού, η απόδοση του γεγονότος επιτυγχάνεται αφαιρετικά, με μια σειρά επιμέρους θεμάτων, που όμως διατηρούν έντονο συμβολισμό. Νοηματικό κέντρο του έργου, ο θάνατος. Βασικό χαρακτηριστικό του, οι κατακερματισμένες και φαινομενικά ασύνδετες, μεταξύ τους, εικόνες.

Το πρόσωπο του πολέμου:

Το έργο φιλοτεχνήθηκε στο διάστημα που συμπίπτει με το τέλος του Ισπανικού Εμφυλίου και την αρχή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Σ' ένα ερημικό περιβάλλον ορθώνεται η γιγαντιαία μορφή του πολέμου, που αποδίδεται ως αποσκελετωμένο ανθρώπινο πρόσωπο, περικυκλωμένο από ερπετά. Το στοματικό άνοιγμα και τις κόγχες των ματιών καλύπτουν επίσης οστέινα πρόσωπα, που και αυτά με τη σειρά τους φέρουν αντίστοιχα πρόσωπα σε αντίστοιχα ανοίγματα. Στο κάτω δεξιό άκρο του πίνακα υπάρχει αποτύπωμα χεριού, που θεωρείται ότι ανήκει στον ίδιο τον ζωγράφο.

Λάδι σε μουσαμά:

Με το έργο αυτό, ο Γκόγια τιμά τα θύματα της ισπανικής εξέγερσης, της 2ης και 3ης Μαΐου του 1808, ενάντια στις δυνάμεις κατοχής του Ναπολέοντα. Δεξιά παριστάνεται το εκτελεστικό απόσπασμα. Το αποτελούν ένοπλοι Γάλλοι στρατιώτες, που εικονίζονται με τα όπλα στα χέρια, έτοιμοι να πυροβολήσουν. Το αριστερό και πιο φωτισμένο τμήμα του πίνακα καταλαμβάνουν οι μορφές των Ισπανών πατριωτών, των σκοτωμένων και αυτών που πρόκειται να εκτελεστούν.

Η αποθέωση του πολέμου:

Εθελοντής στις τάξεις του Ρωσικού στρατού, ο Βερεστσάγκιν έλαβε μέρος σε διάφορες μάχες, γεγονός που τον επηρέασε βαθιά. Στο έργο «Η Αποθέωση του Πολέμου» ο θεατής αντικρίζει έναν πυραμιδωτά

διαμορφωμένο σωρό από ανθρώπινα κρανία. Μια έρημη και εκτεθειμένη στον καυτό ήλιο γη, με διάσπαρτα ξερά δένδρα, καταφύγιο για μαύρα κοράκια που πετούν ολόγυρα, ενώ στο βάθος μόλις διακρίνονται τα μισοκαταστραμμένα τείχη μιας πόλης. Ο ζωγράφος έγραψε στο πλαίσιο του πίνακα: «Αφιερώνεται σε όλους τους μεγάλους κατακτητές, του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος».

Τα Μονοπάτια της Δόξας:

Με το ξέσπασμα του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, το 1914, ο Νέβινσον υπηρέτησε ως εθελοντής στον Ερυθρό Σταυρό, ενώ στη συνέχεια, το 1917, διορίστηκε από το Βρετανικό κράτος επίσημος καλλιτέχνης του πολέμου. Όμως, παρά την ιδιότητα του δημιουργού του, το έργο «Τα Μονοπάτια της Δόξας» απορρίφθηκε από τη στρατιωτική λογοκρισία της εποχής και απαγορεύτηκε αρχικά η έκθεσή του. Ο πίνακας εικονίζει δύο Βρετανούς στρατιώτες να κείτονται νεκροί στο πεδίο της μάχης, ανάμεσα σε συρματοπλέγματα.

